

ÄNNU EN PLASTPÅSE ATT SLÄNGA

Varför måste Borås skämma ut sig?

Innan Borås drar igång med en tredje påse i hushållens sopsortering måste stadens folkvalda se till att det verkligen finns realistiska möjligheter att ta hand om den.

BT Dagligen gör boråsarna en stor klimat- och miljöinsats genom att sopsortera och återvinna resterna av det mesta som hushållen konsumerar. Stadens återvinningsstationer har blivit de nya mötesplatserna för medborgare som tar sitt ansvar för samtid och framtid.

Men det verkar dessvärre som om Borås stad aldrig lär sig att trovärdigheten lätt kan förödas om och när det visar sig att kommunens organisation och bolag agerar på tvärs mot medborgarna.

I artikelserien "Vad ska vi göra av all plast?" visar BT:s reporter Karin Samuelsson att endast 40 procent av all den plast som vi dagligen hanterar återvinns. Därmed hamnar nyttan av den sortering som redan görs av hushållen i Borås i svarta och vita plastpåsar i slagskuggan av de tillkortakommanden som görs på nästa nivå i återvinningskedjan, nämligen av kommunen.

Till viss del är plast ett smart material som gör vardagen lättare, men samtidigt är den svår att ta tillvara på rätt sätt. Själva återvinningsprocessen kan vara krånglig, inte minst beroende på att plast i sig inte kan behandlas som ett enhetligt material med samma egenskaper. Det gör själva sorteringsprocessen tekniskt komplicerad och i förlängningen därmed

även till en kostsam historia. Därför är det så viktigt med forskning och utveckling av alternativa metoder för att ta vara på och omvandla slängd plast.

Men i väntan på den slutliga lösningen är det viktigt att landets kommuner agerar så att inte själva återvinningsnyttan tappar i trovärdighet.

Tidigare i år avslöjade Dagens Nyheter att av alla källsorterade plastförpackningar som påstås ha blivit ny plast går en femtedel till förbränning. I en kommentar till den nyheten satte Förpacknings- och tidningsinsamlingens vd Kent Carlsson fingret på den ömma punkten:

"Vi pratar om allmänhetens förtroende. Du står och anstränger dig i köket där hemma och källsorterar. Och sedan går du iväg och lämnar förpackningarna i olika behållare. Om man då inte känner att där här blir nytt material av det hela, då tappar vi hela trovärdigheten för återvinningen. Det är klart att det är väldigt allvarligt för det svenska samhället som sådant".

Boråsarna gör sitt vardagsarbete för miljön, men klarar den kommunala organisationen i Borås av att leva upp till sin höga, gröna svansföring?

Visionen om den fossilbränslefria staden får något ironiskt över sig av det faktum att stadens sopsortering av sig själv bidrar med 30 miljoner plastpåsar, och som nästa lär öka kraftigt när en tredje påse införs för att sortera – plast!

Samtidigt vägrar det företag som ska ta hand om plasten – Sverigeledande Swerec i Värnamo – att ta emot påsarna med hänvisning till att den modell som det kommunala Borås En-

ergi och Miljö AB, Bemab, valt med en separat påse för plast inte fungerar i deras anläggning.

Av BT:s artikel i måndags framgår det att detta inte tycks bekymra kommunens företrädare. "Kan vi inte hitta någon bra rutin med Swerec får vi väl leta efter andra mottagare", är Pär Carlssons, stabschef vid Bemab, lakoniska svar. "... vi har ju inte förbundit oss till någonting annat än att sortera ut plasten, att den återvinns till hundra procent från dag ett finns det inget krav på. Är det inte löst från dag ett så får vi jobba på det".

Nöjer sig stadens folkvalda med det svaret? Borde inte mottagarfrågan ha varit löst innan beslutet om en tredje plastpåse i sopsorteringens fattades?

Och hur ställer sig boråsarna till att det ännu en gång råder största möjliga ovisshet kring nyttan och nödvändigheten av en miljöinsats som Borås stad inför?

Stanken från den under så många år misslyckade satsningen på att röta hushållssopor till biogas dröjer sig kvar i minnet hos fler än de Rydboholms- och Viskaforsbor som drabbades mer eller mindre dagligen. Det svarta hålet i kommunekonomin som anläggningen under nära nog hela sin existens bidrog med, handlar om bortkastade mångmiljonbelopp som kunde ha använts till bättre och mer realistiska miljöinsatser.

För att inte platsorteringen ska hamna lika snett, och för att Borås stad inte ska behöva skämma ut sig ännu en gång, måste det till en rejäl genomlysning av hela projektet.

Boråsarnas förtroende för kommunens miljöambitioner ska inte få hamna i fel påse.

Men det verkar dessvärre som om Borås stad aldrig lär sig att trovärdigheten lätt kan förödas om och när det visar sig att kommunens organisation och bolag agerar på tvärs mot medborgarna.

BT 16 oktober 2017.

MITT EUROPA

Wikström: Ett socialt Europa är för allas bästa

CECILIA WIKSTRÖM

Om knappt en månad står Göteborg värd för det socialpolitiska toppmöte som statsminister Stefan Löfven, tillsammans med EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker, arrangerar.

Syftet med mötet är att skapa en dialog mellan politiker, arbetsmarknad och andra nyckelaktörer kring hur man på bästa sätt ska hitta strategier för att skapa rättvisa jobb, och därmed säkra framtida tillväxt i alla EU:s medlemsländer. Toppmötet

är en del i upprättandet av en europeisk pelare för sociala rättigheter, som bland annat berör frågor som att få fler kvinnor att förvärvsarbeta och upprättandet av grundläggande sociala rättigheter för medborgare runt om i hela EU.

För snart 10 år sedan bröt finanskrisen ut i Europa. Vår kontinent drabbades hårt. Stora grupper människor blev arbetslösa, många ungdomar hamnade i långvarigt utanförskap och stora löneskillnader mellan grupper präglade de första åren efter krisen. Det är först nu som sysselsättningsgraden i EU är uppe på 70 procent, samma siffra som år 2008, innan finanskrisen bröt ut. Den senaste Eurobarometern som publicerades i augusti visar att 56 procent av de tillfrågade känner sig optimistiska inför EU:s framtid. Medborgarna förväntar sig att en fri marknadsekonomi ska gå hand i hand med en hög social standard.

Därför blir jag förvånad när jag hör kritiska röster som inte tycker att sociala frågor hör hemma på EU-nivå, utan att det är upp till varje enskilt medlemsland att sätta sina egna regler. En liberal grundprincip är att alla har rätt till att forma sina egna liv med hjälp av de verktyg som samhället tillhandahåller. För att människor ska kunna göra detta krävs att arbetsförhållandena är sådana att kan delta fullt ut på den europeiska arbetsmarknaden.

Fler kvinnor komma ut på arbetsmarknaden. Enligt det europeiska jämställdhetsinstitutet hamnade Sverige i topp vad gäller jämställdhet, men det innebär ju inte att det inte finns strukturella problem som måste åtgärdas. Lönegapet mellan kvinnor och män är ett sådant, bara för att nämna ett exempel. Överlag i Europa går utvecklingen i snigelfart. Under de senaste 10 åren har kvinnors ökade tillgång till arbetsmarknaden endast stigit med 1,5 procentenheter och långt fler män än kvinnor har ett jobb.

I den Eurobarometer som utfördes för drygt ett år sedan och som handlade om EU:s framtid, svarade de flesta av de tillfrågade, 56 procent, att de trodde att livet för unga européer kommer att bli tuffare än för deras egen generation. Och över hälften av de tillfrågade höll inte med påståendet att alla har samma chans att lyckas. Därför är den sociala pelaren nödvändig. Den kommer att se till att alla medborgare har samma förutsättningar för att lyckas i livet, till exempel genom att säkerställa rättvisa löner, ge tillgång till högkvalitativ utbildning och lika möjligheter för karriärutveckling för alla. Därför hör sociala frågor hemma på EU-nivå och det är därför som toppmötet i Göteborg kan komma att spela en avgörande roll för utformningen av Europas framtida socialpolitik.

Det här är ett mycket stort problem och den sociala pelaren kommer att bli ett oerhört viktigt verktyg för att se till att fler kvinnor ska komma ut i arbetslivet, genom att exempelvis modernisera det europeiska regelverket för föräldraledighet.

Cecilia Wikström är EU-parlamentariker för Liberalerna.

Det drar ihop sig till requiem för ett (snart) hädangången parti

Kristdemokraterna håller riksting i Uppsala den här helgen och inramningen kunde ha varit roligare. I Sifos senaste mätning får partiet 2,9 procent. Endast undantagsvis under mandatperioder har det försvinnande lilla folkrörelsepartiet kunnat sticka upp näsan över fyraprocentsspärren. Och med mindre än ett år kvar till valet är det svårt att blunda för

att framtiden snarare lovar snar hädangård än häftig hänryckning.

Inte för att partiet inte har försökt, utan snarare tvärtom. Det ena förslaget har ersatt det andra när det gäller försvaret, skolan, polisen och vården. Det är enklare att fråga sig inom vilka områden som KD inte har spritt ut löften om nya, friska miljarder? Och för att flörta med kärnväl-

jarna har partiledaren Ebba Busch Thor dessutom öppnat för insnävningar av aborträtten. Men inget tycks hjälpa. Partiet är klivet på migrationsfrågan. Det finns inte ens utrymme för en rejäl högersväng eftersom Moderaterna och Sverigedemokraterna trängs i den kanten.

KD har länge sjungit på sista versen. Dessvärre numera allt oftare till tonerna

av ett requiem, en begravningsmässa, som partiet har skrivit alldeles själv. Men hoppet om frälsning i september nästa år är mänskligt att döma nog förgäves. Verkligheten har sprungit ifrån KD och tagit opinionen med sig. Partiets företrädare har förblivit svarslösa.

Inte ens frågan om varför partiet ska finnas kvar har fått några trovärdiga svar.